

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος ΣΤ'. Αριθ. 489 |

Ιδιοκτήτης - Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 13 Αυγούστου 1928

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

1) Μιχ. Γούδας, 2) Έμμ. Κητσώνας, 3) Βασίλ. Κούρεντας, 4) Γεώργ. Κωνσταντινίδης, 5) Κωνστ. Σπέργος, 6) Γεώργ. Τσαβέλλας, 7) Χρήστος Χρηστοβασιλίου.

Η 19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Οι κάτοικοι των Νέων Χωρών της Έλλην. Επικρατίας θα ένθυμουνται ιδιαίτερώς την άνω ήμερομηνίαν. Κοτά ταύτην από του έτους 1876 μέχρι του 1908 καταναγκαστικώς έτελούντο έορτα μεγαλοπρεπείς, εκρούοντο πανηγυρικά τύμπανα, παιάνες εφάλλοντο, ύμνοι ανεπέμποντο εν τοις ευκτηρίοις οίκοις των διαφόρων θρησκευμάτων, παρ' όλων των εφημερίδων εις ποικίλας γλώσσας έδημοσιεύοντο ένθουσιώδη και επαινετικά άρθρα, έγινοντο την νύκτα υπέρλαμπροι φωταψφαι και τι δέν έγένητο προς αίνον και έξαινον της ήμέρας έκείνης επί περιόδον τριάκοντα και δύο έτών ως έπετείου της άναρχήσεως εις τον Αύτοκρατορικών Όθωμανικών Θρόνον του «αίμοχαρούς» και «ερυθρού» Σουλτάν Χαμήδ; Όσον δ Σουλτάνος έκείνος ένινετο τυραννικώτερος και έδέσμευε περισσότερον πάσαν ιδέαν έλευθερίας, τόσον οι άναγκαστικοί ύμνοι καθίσταντο έντονώτεροι. Τα δέ επίθετα «κραταιότατος, εύσπλαγχνικότατος, φιλόλαος» κλπ., άπονεμόμενα άθρόως εις τον εγκάθειρτον του «Αστερόεντος Λόφου» (Γιλδίζ) είχαν άπολέσει την κυρίαν σημασίαν εις τα στόματα του Λαού. Όλοι έξητωκραύγαζον υπέρ αυτού διά του στόματος, ένφ έν ταίς καρδίαις έχόχλαζεν ή άγανάκτησις και κρύφιαί άραι συνώδεον τάς φανεράς εύχάς!

Παρήλθαν εύτυχώς αι ήμέραι εκείναι και δι' ήμάς τούς κατοίκους των νυν νέων Έλλην. Χωρών, δι' ούς τό έτος 1912 έσήμανε τον ένιαφιασμόν της δουλοπρεπούς συμπεριφοράς και την άνατολήν της περιόδου της έλευθερίας του πνεύματος και της σκέψεως. Από τού 1912—1916 δέν είμεθα πλέον ύποχρεωμένοι ήμεεις οι δούλοι του Χαμήδ να ύποκρινώμεθα, να κρύπτωμεν δειλώς τά διανοήματα και τά αισθήματα μας να έχωμεν άλλα έν τη καρδία και άλλα επί των χειλέων και να ζητωκραυγάωμεν τον άπαίσιον τύραννον και δυνάστην μας. Αν κατά τά έτη 1912—16 έξητωκραυγάσαμεν έν ταίς πλατείαις και τοίς ναοίς μας, αι ζητωκραυγαί μας έκείναι δέν ήσαν άναγκαστικά και άποτέλεσμα φόβου. Ήσαν άπόρροια περισσείας εύγνωμοσύνης, αληθοφάνους λατρείας και όφειλουμένου σεβασμού προς υπέρσχαν Βασιλέα, όστις έλάμπρυνε διά των έξόχων πολεμικών έργων Του τό βασιλικόν άξίωμα και προσείλκυεν αύτοθιμήτως διά της πατρικής του στοργής

την εύλαβή άγάπην του Λαού Του. Άλλ' έπήλθαν τά μετά τό 1916 μαύρα έτη της Βενιζελικής επικρατίας, ή επιβλήθεισα ήμιν διά των έξον λογγών Βενιζελική τυραννία, ή φάμιλλος της Χαμητικής, έξόφωσεν τον τέως γελόεντα Έλληνικόν όρizon και την πρός τον άνώτατον άρχοντα του Κράτους άδύλον και αύθόρμητον λαϊκήν άγάπην αντικατέστησεν ό ιδεχθής φόβος και τό άποτρόπαιον δέος! Μετά τό 1916 έπεινάσαμεν, έξωρίσθημεν, έτουφεκίσθημεν και ύπέστημεν ποικίλα και άνεκδιήγητα μαρτύρια, τά όποια έν πολλοίς είσέτι διαρκούν, υπό του Δικτάτορος Βενιζέλου του εις Χαμίτην μεταβλήθέντος, και όμως ήμεθα ύποχρεωμένοι να ύμνώμεν, να δοξολογώμεν και να ζητωκραυγάωμεν υπέρ του νέου τούτου δυνάστου μας, όπως προηγουμένως επί Τουρκοκρατίας έξητωκραυγάσαμεν υπέρ του Έρυθρού Σουλτάνου!

Ζητωκραυγάοντες υπέρ του Βενιζέλου από του 1916—1920 και τονίζοντες υπέρ αυτού ύμνους κατά τό Χαμητικόν σύστημα είχομεν τουλάχιστον την δικαιολογίαν ότι ή δουλοπρεπής αύτή στάσις μας άπέναντι αυτού υπήρξεν άποτέλεσμα βίας, επιβληθείσα ήμιν διά των ξένων λογγών ως έκ των έξαιρετικών πολεμικών περιστάσεων, ύφ' ας έστνε τό δύσμοιον Έθνος μας.

Άλλά ποίαν δικαιολογίαν θα έχωμεν, αν και μετά την προσεχγή 19 Αυγούστου περιέλθωμεν εις θέσιν να ζητωκραυγάωμεν άναγκαστικώς και πάλιν υπέρ του ανθρώπου αυτού; Διότι πρέπει να έχωμεν ύπ' όφιν ότι ό άνθρωπος αύτός επισκήψας και πάλιν ως καταστρεπτικός κεραυνός άνά τό άρχισαν να γαλήνιζι Έλληνικόν στερέωμα ζητεί να μάς έξευτελίση εις τοιούτον βαθμόν ώστε ήμεεις αύτοι έκουσίως διά της έλευθερίας ψήφου μας να τον άναδεύσωμεν Δικτάτορα και Τύραννον μας, να δεσμεύσωμεν τίς οίδη διά πόσα έτη την έλευθερίαν μας, να συνταράξωμεν την γαλήνην του οίκου μας και να ζώμεν λαγρού βίον σφαδάζιντες υπό τό βενιζελικόν πέλμα και ύφιστάμενοι τάς συνεπείας του άποτυπώτου συστήματος, μεθ' ού συνήθζει να διοική ό Βενιζελισμός.

Ή ψήφος λοιπόν της προσεχούς 19 Αυγούστου ή άποδεξήν τό Έλληνικόν Κράτος έξη έν αύτφ υπεράφάνους έλευθέρους πολίτας ή έθελόδούλους και άνδράποδα.

Οι μέλλοντες διά της ψήφου των να τιμήσωσιν ή να κατασχύνωσι τό Έλληνικόν όνομα δύνανται να διαμεθώσιν εις τρείς κατηγορίας ήτοι οι κατοίκους των χωρίων της Παλαιάς Ελλάδος, τούτων Νέων Χωρών και τούς Πρόσφυγες.

Και οι μέν Παλιοελλαδίται δέν υπάχκει άμφιβολία ότι κατά πλειοψηφίαν θα κάμουν καλήν χρήσιν της ψήφου των καταψηφίζοντες τον Βενιζελισμόν. Οι πρόσφυγες δυστυχώς συνέδεσαν τόσον πολύ τά προσωπικά των συμφέροντα με τό πολιτικόν τουτο κόμμα, ώστε άσφαλώς θα ψηφίσωσιν υπέρ αυτού.

Άλλ' ήμεεις οι κάτοικοι των Νέων Χωρών, των όποιων ή ψήφος μεταξύ της Βενιζελικής των προσφύγων και της αντιβενιζελικής των Παλιοελλαδιτών θα κλίνη την πλάστιγγα κατά ή υπέρ του Βενιζέλου, τι θα πράξωμεν; Αρά γε θα έξακολουθήσωμεν ιδίως ήμεεις οι Ήπειρώται, όντες ύπνωτισμένοι υπό της κηδύλου Κλεωνέλου δόξης του Βενιζέλου και θα δώσωμεν την ψήφον μας υπέρ αυτού όπως εις τάς προηγουμένας εκλογάς; Δέν θα άνανήψωμεν επί τέλους και δέν θα ίδωμεν πώς κατήντησε την Έλλάδα και κυρίως την πολιταρχήν μας Ήπειρον ή προς τον άνθρωπον αυτόν τι φλη άφροσύνις μας;

Ας προσέξωμεν ήδ' πολύ, ας σταθμίσωμεν τά πράγματα ψυχραίως και λεγογισμένως, όχι με άφρονας και παιδαριώρεις ένθουσιασμούς, και ας μανθίσωμεν διά της ψήφου μας τό Βενιζελικόν συγκρότημα, τό όποϊον έμαύρισε τές καρδιές μας και έφερε πολλούς έξ ήμών εις θέσιν ώστε σχεδόν να ένθυμώμεναι νοσταλγικώς την πρό του 1912 κατάστασιν! Ας ένθυμώμεν ότι ψηφίζοντες υπέρ του Βενιζέλου άσβεσούμενος προς την Ιεράν μνήμην του Μεγάλου άτάφου Νεκρού όστις τόσον έταλαιπωρήθη άποπροσώπως διά να μάς δόση την έλευθερίαν της Ήπειρου. Ας έχωμεν ύπ' όφιν ότι ή προς αυτόν παρά των Ήπειρωτών επιδειχθίσα άγνωμοσύνη δικαίως μας τιμωρεί με τά σημερινά ποικίλα και άνυπόφορα δεινά. Άλλά πρό πάντων και κυρίως ας μη ήσμονώμεν ότι ψηφίζοντες υπέρ του Βενιζέλου συντελούμεν ώστε ή 19 Αυγούστου του 1928 ν' άποβή διά την Έλλάδα μας όια υπήρξε διά την άλλοτε Όθωμανικήν Αύτοκρατορίαν ή 19 Αυγούστου 1876!

Έν Τσαμάντ. Ν. Νικολάου.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

=| ΚΑΙ |=

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ο εύτυχέστερος πάντων, και αύτών των φεγγαχίδων του έν Ιωαννίνους Βενιζελισμού δημοτικών Συμβούλων του Δήμου Ιωαννιτών είναι ό παντοπόλης της όδου Αδέρωφ κ. Γεώργιος Νουσιιάδης, ό καθ' ήμάς σκυλάραπος, όστις δύο άνδρας θαυμάζει έν τφ Κόσμφ, τον Μουσταφά—Κεμάλ και τον Έλευθέριον Βενιζέλον. Εύτυχώς δέν ήλθε προχθές με τά ταύ Βενιζέλου και ό Κεμάλ, διότι τότε ό κ. Νουσιιάδης, σκυλάραπος μας, θα έλεγε προς τον θεόν ως άλλος Συμεών: «Νύν απολύεις τον δούλόν σου, Δέσποτα, ότι είδον οι όφθαλμοί μου τό σωτήριόν των ψώς κατά πρόσωπον» και ούτω θα έχάναμε για πάντα τον καλόν μας φίλον κ. Νουσιιάδην, τον σκυλάραπον!

Ανοικτή Έπιστολή.

Προς τον Άρχηγόν της Χωροφυλακής Στρατηγόν Κον Δ. Διαλέτην Στρατηγέ μου! Ως και προφορικώς σάς άνεκοίνωσα ιδιαίτερώς σάς άνακοινώνω και δημοσίαι ότι, προκειμένου να περιδεύσω άνά την ύπαιθρον του Νομού Ιωαννίνων ως υποψήφιος βουλευτής έξήγησα παρό του Λοικητού της Χωροφυλακής Ιωαννίνων ένα πόλεμικόν όπλον, άλλ' ούτος ήρνήθη, προτείνας μοι να ποι χορηγήσι δύο χωροφύλακας τούς όποιους δέν έδέχθη διότι δέν δύναται να πεισθώ ότι δύοξένοι προς έμέ χωροφύλακες, θα διεκδικήσουν χάριν έαυτών εάν έφωδισθώμιν δι' όπλον, θα ήσυχάζουν να ύπερασπισθώ κάλλιον την ζωήν μου.

Χαμαστύρομαι διά την μεροληπτικήν ταύτην στάσιν του Λοικητού της Χωροφυλακής Ιωαννίνων υπεραστάχου της Χωροφυλακής κ. Μπαλάκη, επιτάσσων εις αυτόν πάσαν την εύθύνην εάν μοι συμβή άπευκτατόν τι Μετ' έξόχου της κατό υπολήψεως Χ. Χρηστοβασιλίου, τέως βουλευτής Υποψήφιος του Νομού Ιωαννίνων.

Ιωάννινα τη 9 Αυγούστου 1928

Αι

„ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ „
ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΉΤΗΣΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσπεριόφ. Δρ. 75
Εξοτεριόφ. Φρ. 75
Αμερικ. Δολ. 5

Η ελευσία του μεγάλου κκ κοποιοῦ Στοιχειού της Ελλάδος του Μενεζέλου εν τη Ηπειρωτική πρωτεύουσι ε- χαιρετίσθη υπό του μεγάλου κκοποιοῦ Στοιχειού της Ηπείρου, των Κουμπάκων διά τριών τούτων χρόνων κκ μαλωσιών: Τῶν υποψηφίων βουλευτῶν κ. κ. Μελά, κκ Μυλωνά, κκ του δικηγόρου Ζίτσης κ. κ. Ελευθ. Γούρα. Ο θεός νά μάς φυλάξῃ ἀπό ἄλλην ἐπίσκεψιν τοῦ Βενιζέλου, ὅστις τότε ἀντί τῶν τριῶν μόνον θά ἔχωμεν δεκτὰς κκ μαλωσιῶν μετὰ τῶν ὑποψηφίων θά συγκαταλέγωνται ὁ Μητροπολίτης, ὁ Δήμαρχος ὁ Μέγαρχος, ὁ ἀνώτερος Διοικητής της Χωροφυλακῆς Ηπείρου, ὁ Γενικός Διοικητής της Χωροφυλακῆς Ἰωαννίνων ταγματάρχης κ. Μπριλλάκης ἂν θά εὑρίσκειται τότε ὡς τοιοῦτος ἐν τῷ θαλάσσῃ συνιστώμεν ἀπό τοῦδε φιλοπατρικῆς καὶ φρόνησιν εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἰωαννινοῦ!

Παρατηθέντος τοῦ Συνταγματάρχου της Χωροφυλακῆς κ. Καραγάκη, τῆν ἀνωτέρην Διοίκησιν της Χωροφυλακῆς Ηπείρου ἀνέλαβε ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν πρὸ τῶν τελευταίων αἰχμαλωσιῶν ὁ πανελληνίον φήμη Συνταγματάρχης της Χωροφυλακῆς κ. Καραγάκης, χρηματίσας ἐπὶ τι χρὸνικὸν διάστημα καὶ ὡς ἀρχηγὸς της Χωροφυλακῆς. Ἀλλ' ἀφ' οὗτος ἀνέλαβε τῆν Διοίκησιν ὁ κ. Καραγάκης διατελεῖ ἀσθενής. Ἡ ἐκλογὴ αὕτη τιμᾶ τὸν ἀρχηγὸν της Χωροφυλακῆς Στρατηγὸν Διαλέτην, ὅστις ἐπανελθὼν ἐν τῷ θαλάσσῃ τοῦ Βενιζέλου εὑρέθη πρὸ τῶν τελευταίων παγκοσμίου φήμης αἰχμαλωσιῶν. ὁ κ. Καραγάκης διεθεδαίωσε τὸν τε Βενιζέλον καὶ τὸν ἀρχηγὸν της Χωροφυλακῆς ὅτι ἀναλαμβάνει τῆν ἐξόντω τῆς Ἀγασίας ἐν Ἡπείρῳ, ἀρκεῖ νά τοῦ παρασχεθῶν οἱ ἀξιοματικοί, οὓς θά ζητήσῃ.

Στερούμεθα πρωτοτυπίας ἢ μάλον κοινὸν τοῦ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες. Διότι νύ ποτε ἄλλην χώραν ἂν

συνέβαινε ὁ δρμαθὸς τῶν ληστερικῶν κροναμάτων ὅπως εἰς τὴν Ἑλλάδα γενικῶς καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν Ἡπείρον, θά εἶχε ἰδρυθῇ Ἀσφαλιστικὴ Ἐταιρεία ἀσφαλίζουσα ἀπὸ τοῦ κινδύνου τῶν ληστεϊκῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδεὶς, μετὰ τὴν τελευταίαν τροπὴν τῶν πραγμάτων, θά ἐμεινεν ἀνασφάλιστος καὶ αἱ ἐργασίαι της Ἐταιρείας θά εὐδοκούντο ὅσον οὐδεμιᾶς ἄλλης ἀσφαλιστικῆς ἑταιρείας. Κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν θά εἴχετο λυθῇ καὶ τὸ ζήτημα της Δημοσίας ἀσφαλείας διότι ἡ Ἐταιρεία θά νά καταβάλλῃ τὰ λύτρα τῶν αἰχμαλωτισμένων—θά ἐφρόντιζε νά συνεννοηθῇ μετὰ τῶν ληστῶν καὶ θά ἐξοφάλλετο ἀντὶ ὧραμένου χρηματικοῦ πιντοῦ τὴν ἀποχρῆν τῶν ἀπὸ τῆς ἐνεργοῦς δράσεως. Ἐκτὸς αὐτοῦ θά ἠδύναντο οἱ ἀξιοματικοί καὶ ὁπλίται της Χωροφυλακῆς νά ἐπιδοθῶν συστηματικώτερα εἰς σοβαρώτερα καθήκοντα εἰς τὴν εἰσπραξίν π. χ. τῶν φόρων, εἰς τὴν σύλληψιν τῶν ἀνυποτάκτων, εἰς τὴν ἐκμίσθωσιν χοροῦ—ἀρχολίας, τὰς ὁποίας διακόπτουν διὰ νά καταδιώκων τοὺς ληστές, μετὰ τῶν ὁποίων οὐδὲν προσωπικὸν προηομένον χουν καὶ οἱ ὁποῖοι ἄλλως τε κατὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Φλώρου, Βενιζελικοῦ πολιτευτοῦ Ἰωαννίνων δὲν εἶναι εἰ μὴ ὁ «θεῖος δάκτυλος» ἡ «θεία πρόνοια» τιμωροῦσιν πλουσίαν ἡ μὴ ὑπεραίχωνται οἱ ἀπόστολοι της κοινωνικῆς ἰσότητος ἐμποδίζοντες τοὺς πένιτας νά ἐργασθῶν (δρα αἰχμαλωσίαν Γύρα) καὶ τοὺς πλουσίους νά δαπνοῦν ἀσκόπως.

Αἰτιολογία τοῦ ἐνδ' ἡβνιζελικοῦ σπαιραγμοῦ ἐξαικολοῦσιν. Ἀν' ἀπέμεινεν ὕψος, ἀσπίς, δὲν ἀπέμεινεν τοιαύτης καὶ τιμωρικῆς ἀρχῆς ἢ ὁποῖα νά μὴ ἀπεδοῖν ἀμωβίως παρ' ἐκείνης τῶν διαπληκτιζομένων πικρὰ τάξεων εἰς τὴν ἀντίθετον. Τοιοῦτοτρόπος ὅτι οἱ ἐκλογεῖς θά φθάσουν εἰς τὴν κλήτην θά γνωρίζουν ὅτι ὁ κ. Μλόσσαρης «οὐτεπρὸ ταπεινοτάτων ὁρῶν» οὐτε πρὸ χαμερπῶν ἐπεισοδίων οὐτε πρὸ χυδαϊοτάτων ἐπιθέσεων ὕβρεων καὶ ἐπιβουλῶν καὶ διὰ τὰς τῶν ὁμοφρόνων τις ἐξακρατηρίσθη ὡς κατεχόμενος ἀπὸ ὑστερικῆν καλλάττουσιν φιλοδοξίαν ἐνὸς ἀσυγκρατήτου εἰς ἀμελετήτους καὶ ἐπιζημίους ὁρμᾶς καὶ κικῆς ἐμπνεύσεις νέου... (δρα Ἡπειρωτικὸν Ἀγῶνα 4 Αὐγούστου 1928) Συνεχόμεθα ἀπὸ αἰδῶ πρὸς τὴν πολιτικὴν καὶ δημοσιογραφικὴν ἐν πρῆπειαν καὶ δὲ ἀναδημοσιεύμεν ὅσα περὶ τοῦ κ. Μυλωνά γράφει ἄλλη Βενιζελικὴ ἐφημερίς μολοντί οἱ βενιζελικοὶ ἀντίπαλοι δὲν εἶναι ἄξιοι τοιαύτης σιωπῆς.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ο Ὀφθαλμολόγος κ. Ἀγγάντης δεχεται 7—8 1/2 τὸ πρωὶ 12—1 τὸ μεσημέρι καὶ 6—8 τὸ βράδυ ὁδὸς Δωδώνης 12

Ἀφίξεις
Ἀφίκετο ἐνεκα της αἰχμαλωσίας τοῦ πρωταγωνιστοῦ τῶν Ἀλφ. Μελά ὁ Στρατηγὸς κ. Βασιλ. Μελάς, ἐκ τῶν ἐνδοξῶς ἀγωνισθέντων πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἰωαννίνων.
Ἀφίκετο ἐκ Πειραιῶς ὁ ἐμποροῦν κ. Χρήστος Α. Ν. Ζωμητρίδης, ὅπως καταταχθῇ στρατιώτης, καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὸ χωρίον τῶν Τσερκοβίστων Κουρῶν.
Ἀφίκετο ἐκ Ἀθηνῶν ὁ αὐτόθι ἄριστος ἐργαστηστής ἀρτοποιὸς κ. Μαργαρίτης Ζήσης καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὸ χωρίον τῶν Βουρσίαν της Παραμυθίας, ὅπως

παραθερίσῃ
Ἀφίχθησαν ὁμοίως ἐκ Ἀθηνῶν οἱ ἀρτοποιοὶ κ. κ. Κωνστ. Ρέτζος καὶ Χρήστος Ἀντωνίου, ὁ δὲ τελευταῖος ὅπως τελέσῃ τοῦ γάμου τοῦ μετὰ της δίδος Εὐφροσύνης Π. Τάση καὶ ἀνεχώρησαν καὶ οὗτοι διὰ τὸ αὐτὸ χωρίον Βουρσίαν.
Ἀφίχθη ἐκ Ἀθηνῶν ὁ κ. Γεώργ. Παπαθεοδώρου διδάσκαλος καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὸ χωρίον τῶν Λεφτοκαρῶν τῶν Φυλατῶν.
Ἀφίκετο ἐκ Ἀθηνῶν ὁ μικρὸς μαθητὴς Κέμος καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὸ χωρίον τῶν Τσερκοβίστων, ὅπως διέλθῃ τὰς διακοπὰς.
Ἀφίκετο ἐκ Γρανίτσας τῶν Κουρῶν τῶν ὁ κ. Στέφ. Σιουλῆς πρὸς πλουσίαν τοῦ καταστήματός του καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὰ ἴδια
Ἀφίκετο ἐκ Σάνθης μετὰ της συζύγου τοῦ ὁ κ. Χρήστ. Β. Γότσης, καὶ ἀνεχώρησαν εἰς τὸ χωρίον τῶν Αἰθινῶν.

Ἀνεχώρησις

Ἀνεχώρησαν εἰς Πειραιᾶ ὁ ἐκ τῶν προκρίτων Λίστης καὶ ἄριστος ἐργαστηστής εἰς τὴν γείτονα τῶν Ἀθηνῶν πόλιν κ. Δημ. Οἰκονόμου, ἐκ τῶν ἐνδερεμότερων συμπατριωτῶν μας

Ἐκλεκτοὶ ἀρχιτρυφῶνες

Ο εὐέλκας ἀνθυπολοιοτοχὸς κ. Πανταζῆς Ἀποστολόπουλος καὶ ἡ ἐν Τσελεβόφω παρθερίζουσα περικαλλὴς Δις Κούλα Κυριακίδου, ἐξιδέλην τοῦ τέως βουλευτοῦ κ. Δημ. Τ. Νότη Μιχότσην ἔδωκαν ἀμοιβαὶν ὑπόσχασιν γάμου.

Ἐκλεκτοὶ ἐκλεκτοὶ

Ἐνα ἀπὸ τὰ ὀρθιότερα καὶ σπανιότερα ἐκ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Δελβίνου, μὲ ἀπὸ τῶν καλύτερων, σεμνότερων καὶ εὐγενέστερων διδασκ., ἡ δι. Ἀφροδίτη Κούρη, δασκ. τοῦ κ. Εὐθυμίου Κούρη καὶ της ἀξιότιμης καὶ εὐγενεστάτης κ. Γαλαρίας καὶ ὁ ἀριστος νέος κ. Παναγιώτης Γιάτης, ἐκ τῶν προχθὲς ἐν τῇσι μεγάλοις, ζωηροῖσι καὶ εὐθυμίαι καὶ ἐν εὐνοίαις κώκῳ τοῦ ἐκλεκτοῦ καὶ σπανίου γάμου τῶν, τοὺς ὁποίους ἐνημερῶν πάντες οἱ ἐξεχόντες τοῦ Δελβίνου συγγενεῖς καὶ φίλοι, μετὰ τῶν ὁποίων, ὁ γένετς κ. Γεώργιος Πανταζῆς, φαρμακοποιὸς, ὁ κ. Ἰωάν. Μελίος ἱατρός, μετὰ της μητρὸς τοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Σπυρίδωνος ὁ θιωμαστὸς τενόρος καὶ ὁ ἐκ θυγατρὸς γαμβρὸς τοῦ κ. Εὐθ. Κούρη κ. Θάνος, ἡ ἀξιότιμος κ. Ραχὴ μετὰ τῶν δύο θυγατρῶν της Ἀννῆς καὶ Δόρας, ὁ κ. Ἀργεῖλ. Ἀματιόγλου μετὰ της κυρίας τοῦ καὶ τῶν θυγατρῶν του ὁκ. Γώγος μετὰ της εὐνιδεστάτης θυγατρὸς τοῦ Εὐγενίως, ὁκ. Γρηγ. Τάλλος μετὰ της κυρίας τοῦ ὁ ἀγαπῶν καὶ ἀριστος χορευτὴς κ. Φώτος Κούρης, ὁ κ. Κωνσταντὸς Μινάρης μετὰ της κυρίας τοῦ καὶ της χαριτωμένης θυγατρὸς τοῦ καὶ τῶν φίλων ἄλλοι.

Τοὺς νυμφικούς στεφάνους ἀντήλαξεν ὁ κ. Σπυρίδων Μπαμῆας, παρὰ νυμφῶν δὲ παρέστησαν αἱ χαριτόβρυτοι δίδες τοῦ

Ο κ. Μελάς ἀφῆθη ἐλεύθερος καὶ εὐρίσκειται εἰς τὰ Ἰωαννίνα ἀπὸ της 4ης προῖνῆς της χιῆς.

Τὴν 3ην ἀκριδῶς πρωΐνῃν ἔφθασεν ἐκ Λυκοστόμου τῆς λεφώνημα ἀγγελοῦ ὅτι ὁ κ. Α. Α. Μελάς ἀφῆθῃς ἐλεύθερος ζῇ καὶ ἀποκινῆται νά ἐλθῇ εἰς τὴν πόλιν. Μετ' ὀλίγον ἐξεκίνησε αὐτοκινῆται φέρων τὸν στρατηγὸν κ. Β. Μελά καὶ ἕτερον αὐτοκινῆται μετὰ της ἀθηναίας δημοσιογράφου. Τὴν 4ην ὥραν ἐπανερχομένη ἐκ της αἰχμαλωσίας ὁ κ. Μελάς καταλύων εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Ἐλπίων Ἑλλάδας. Εἶναι κατὰ τοὺς ἐκ της μακρῆς ἀποπνεύσεως καὶ πνεύσεως.

Οἱ ληστὰς τὸν ἀφῆκαν εἰς τὴν ἀσπίδα ὑπερῶν της Ζωνδῆ λας, ἔδωκε δὲ νά περὶ πορτοφύλιον δέκα ὀβολοῦς ὡς νά νά φύγῃ εἰς ὁρμύσιν ὁρμῶν παρὰ τὸ Λυκοστόμον. Σημειώτερον ὅτι ὁ κ. Μελάς ἐπεχειρήσας ἀνεπιτυχῶς νά θῇ περὶ πορτοφύλιον καὶ ἐπὶ πορτοφύλιον ὑπὸ τῶν ληστῶν. Ἀδύγῳ της μεγάλῃς καπνίσσεως ἀπέφυγε νά ὀμιλήσῃ πρὸς τὴν κοινότητα.

Περὶ τὴν 6ην μ. μ. ὁ κ. Μελάς ἀπὸ τοῦ ξεῖστος τοῦ ἐκλογικοῦ κέντρο τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ ὁμίλης πρὸς τὸν λαὸν ἀποδόσας τὴν ἡσυχίαν τοῦ εἰς τοὺς πολιτικούς τοῦ ἀντιπάλους καὶ διηγῶν τὰ της αἰχμαλωσίας τοῦ.

Τὸν λόγον τοῦ κ. Μελά παρὰ τοῦ ἐκλογικοῦ κέντρο μετ' ἄλλων ἐνδιαφερόμετων πρὸς τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν Ἰωαννίνων εἰς τὴν Κεντρικὴν Πλατεῖαν.

Ἐπίσης ἀπελευθερώθη καὶ ὁ ἐκ Ζίτσης δικηγόρος Ε. Γύρας καταβαλὼν 15, ὅπως ὡς ἄνω.

Μεναζέμ Ἰομτὸβ Δόρα καὶ Ἄννα τὸ ταίριαστό καὶ σπάνιο αὐτὸ εἶδος πευθύνω τὰ περὶ θερμότερα συγγενῆ καὶ τῶν περὶ καλύτερες μου εἰς τὸν πῶς διελθῶν βίον ὄλβιον καὶ ἀνδρῶν, καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

Ε. Τ.

Θάνατοι

Ἀπεβίωσεν ἐν Κονίτῃ, ὅπου εἶχε βῆ ἵνα παραθερίσῃ πλησίον τῶν συγγενῶν τοῦ ὁ ἀριστοῦχος τοῦ Πολυτεχνικοῦ Ἀθηνῶν Μάνος Δόβας σπανίον ἡρώματος νέος καὶ υἱὸς τοῦ ἀθηναίου Θωμά Δόβα καὶ ἀνεψιὸς ἐκ ἀδελφῶν ἐν Κερκύρᾳ κ. κ. Γεωργίου, Θεοφ. καὶ Νικολάου Μπαμῆα.

Ἡ «Ἐλευθερία» σπένδει μετὰ δάκρυ τὸν τάφον τοῦ ἐκλεκτοῦ νέου τινος ἡ ἀδυσώγητος Μοῖρα διέσπασε ἐπὶ στάδιον καὶ συλλυπεῖται ἐγκαρδίας τὸν δόσμοιρον μὲτρί του τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ θείου του κ. κ. δελφούς Μπαμῆα καὶ λοιποὺς αὐτοῦ συγγενεῖς

ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἐκκυκλοφόρησε τὸ νέον φύλλον τοῦ εἰκονογραφημένου περιοδικοῦ «ΕΒΔΟΜΑΣ» μετὰ ποικιλοτάτης ἡλικίας καὶ πλῆθος ὁρατῶν εἰκόνων.

Περιέχει συναρπαστικὰ μυθιστορήματα, διήγημα ἑλληνικὸν πρωτοτύπου καὶ ἄλλα ξένα, γυναικεῖαν ζωὴν, εἰς ἃ κινηματογράφου, καλλιτεχνικὴ καὶ φιλολογικὴ ζωὴ, ἑλληνικὴ λογοτεχνία κ. λ. π. κ. λ. π.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΠΕΛ ΠΟΡΝΗΣΟΥ

Νυκτερινὰ Ἀμαξοστοιχίαι

Ἀθῆναι, Πάτρας καὶ Τανάγρας

Ἀπὸ της 12 Ἰουλίου τίθενται εἰς κυκλοφορίαν νυκτερινὴ ἀμαξοστοιχίαι:

ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πάτρας

Ἐκάστην Δευτέραν, Πέμπτην καὶ Σάββατον

ἀναχ. ἐκ Ἀθηνῶν ὥρ. 22 ἀπὸ

εἰς Πάτρας ὥρ. 5. 17 ἡ ἀντιπρὸς ἀμαξί)χια θά ἐξῇ ἀνταπόκρισιν μετὰ

ἐκ Πατρῶν - Πύργου - Καλλιθέας τακτικὴν τοιαύτην.

ἀπὸ Πατρῶν δι' Ἀθῆνας

Ἐκάστην Κυριακὴν Τίτην καὶ Παρασκευὴν

ἀναχ. ἐκ Πατρῶν ὥρ. 23 ἀπὸ

εἰς Ἀθῆνας 6. 34.

Ἐπίσης καὶ ἡ ἀμαξί)χια αὐτὴ θά ἀνταποκρίνεται μετὰ τὴν ἐκ Καλλιθέας

Πύργου Πάτρας τακτικὴν τοιαύτην

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 9ῃ Ἰουλίου 1928

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Νικ. Κουκουμπάνης